

[Melchior.]

forholder det sig med stykker på det kgl. teater? Jeg har i dag været til det første møde i det kgl. teaters tilsynsråd, siden jeg er blevet indvalgt. Der sidder det kgl. teaters chef vel også som en slags konsulent, men altså også mere end det; han afgør faktisk egenmægtigt, hvilke stykker der skal spilles på teatret, og hvilke der ikke skal spilles. Det hører altså heller ikke til på kulturministerens bord, og heller ikke på folketingets bord, så enkelt er det. Hvis det virkelig er kristeligt folkepartis mening, at filmloven skal ændres i den retning, som man her har antydnet, så må noget lignende altså gælde det kgl. teater, og så kommer hele følgevirkningen af alt dette. Jeg tror, det er utænkeligt og umuligt.

Må jeg så lige til hr. Bernhard Baunsgaard give en oplysning. Han sagde, at det konservative parti havde valgt sine stole til højre i salen set fra talerstolen. Det har de ikke. Jeg var med i de møder, hvor stolene blev fordelt, og de er fordelt, som de er, bl. a. fordi man tog hensyn til socialdemokratiet og ikke mindst det radikale parti, der ønskede at sidde, hvor de plejer at sidde. Men man var enig om, at placeringen i salen ikke mere havde noget som helst med højre eller venstre at gøre. Jeg sidder lidt til højre, men står nok så meget i centrum.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Når hr. Chr. Christensen mener, at blot et spørgsmål henlægges til folketingets afgørelse, så kan der i det foreliggende tilfælde ikke blive tale om censur, altså her politisk censur, så må det nok bero på en mistolkning af grundloven. Også folketinget bliver nødt til at rette sig efter grundloven og dens bestemmelser, i dette tilfælde grundlovens § 77.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Chr. Christensen,

at det jo ikke er rigtigt, at folketinget stod magtesløst. Et enigt folketing havde vedtaget en filmlov, hvis sigte var at yde støtte til folkeligt og kunstnerisk værdifulde film. Da det viste sig, at midlerne til produktionsstøtte blev brugt til et formål, der ikke var i lovens ånd, var vi mange medlemmer i det forrige folketing, der gik ind i et arbejde for netop at forhindre, at dette skulle ske. Dette arbejde stod vi midt i, da der blev udskrevet valg. Som jeg også sagde i mit indlæg før, havde vi et samråd med kulturministeren den 7. november. Dette arbejde blev afbrudt, og det skal vi have fortsat nu.

Havde vort arbejde ikke resulteret i, at støtten til Thorsens film var blevet trukket tilbage, var vort arbejde meget vel endt i, at vi havde stillet et forslag i folketinget om at tage loven op til revision før 1976-1977, som der står i loven.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Til de bemærkninger, som hr. Bernhard Baunsgaard har fremført med henblik på det, som justitsministeren har anført om sine tanker og om sin argumentation for eventuelt at lade afgørelser af denne art passere kammeradvokaten for at få udtalelser frem, vil jeg gerne sige, at jeg helt og fuldt deler den opfattelse, som hr. Bernhard Baunsgaard har givet udtryk for ved at nære tvivl om — ja, undskyld, fru justitsminister, som der jo også er tale om i dette forhold, men både kulturministeren og justitsministeren er som sagt samme person — lovligheden i en sådan fremgangsmåde.

Jeg tror, at det vil være nyttigt, at vi under udvalgsarbejdet får disse ting afklaret, og her vil det jo ikke blive nødvendigt at have samråd med en anden minister, da det rent fysisk kan klares af samme person. Jeg tror, en drøftelse herom vil være ganske betimelig.